

celo umakniti s svojega mesta, ali — žal! — tudi to nam ni pomagalo. Bojimo se, da se tudi sedanji naš naučni minister Stojanović glede tega v mnogem ne loči od svojih prednikov. Vkljub vsemu pa zaupa naše učiteljstvo v Boga in narodno skupščino in ima vero v pravično pripoznanje svojih pravic. Nadejam se, da vam v prihodnjem pismu sporočim kaj veselega!

M.

Dopisi.

Koroško.

Iz Št. Jakoba v Rožu nam piše prijatelj: Nesramne krivice se godijo koroškim Slovincem vsepovsod. Ne le, da se slovenščina odvraca skoraj iz vseh dvojezičnih šol, ampak nastavljajo se tudi na slovenskih šolah zagrizeni nemškutarji kot nadučitelji. Tak primer nam je Št. Jakob v Rožni dolini, kjer se nahaja petrazredna, edina slovenska šola na Koroškem. Pa tudi ta šola v pravem pomenu ni slovenska, ampak v resnici dvojezična, ker se slovenska mladina nauči tu bolj nemščine, nego na drugih šolah-ponemčevalnicah. To dejstvo pa nadučitelj J. Krebitz ne upošteva; on si želi le utrakvistično, t. j. nemško šolo za slovensko mladež. In čemu li? Ker ga je baje sram, da je nadučitelj slovenski šoli! O, ta uboga duša! Gotovo si je v svesti, da ni vreden mesta nadučitelja na ljudski šoli, ki je osnovana po načelih zdrave in pametne pedagogike. Da se Krebitz s tako pedagogiko ne bavi, priča njegov referat „Pädagogische Suggestion“, ki ga je predaval 3. septembra t. l. na nekem učiteljskem shodu. Gotovo je pokazal kako se vpihne v nedolžno slovensko mladino nemškutarski dnh, t. j. kako se napravljajo iz Slovencev sovražniki lastne krvi, lastnega naroda!

Da je ta gospod fanatičen nemškutar, dokazuje to-le: Povodom volitve učiteljskega zastopnika v okrajni šolski svet je Krebitz nastopil kot kandidat ter obljubil, ako njega volijo, da bo svobodno in nemško šolo zastopal do skrajnosti! Samo nemške šole bo zastopal, svoje lastne slovenske pa ne! Nesramnost je od značajnega moža, ako se poteza za šolo, ki mu je trn v očesu! Saj je imel prej lepo mesto nadučitelja na 4razrednici v Št. Štefanu ob Zili. Zakaj ni ostal ondi? Mislil je, da bo na mah ugonobil slovensko šolo v Št. Jakobu. Za tega „pedagoga-sugerenta“ sta Komensky in Pestalozzi zaman živela.

Vi, Šentjakobčanje, si pa zapomnite: Branite svojo slovensko in izvrstno šolo tudi do skrajnosti! Kakor hitro bi jo pretvorili v utrakvistično, takoj bi vam poslali par nemških učiteljev, ki bi se drzno vedli med vami, vas s „hajl-klici“ izzivali in vam vaše nadarjene otroke odtujevali!

Književnost in umetnost.

„Zvonček“ ima v zadnji številki to-le vsebino: 1. Moč. E. Gangl. Pesem. — 2. Stara mati. Borisov. Pesem. — 3. Božič gre. Borisov. Pesem. — 4. O svetem letu. Ivo Trošt. Povest. — 5. V spomin na dobo cvetja. Podoba v barvotisku. — 6. Božič. Stepenko. Povest. — 7. Sveti Miklavž. Borisov. Pesem. — 8. Jurij baron Vega. Makso Pirnat. Življenjepis s tremi podobami. — 9. Iz čitanke grofa Leva Nikolajeviča Tolstoga. Solovej. Povesti —

10. Zapuščena. C. Golar. Pesem. 11. — Pripovedka o narprstniku. Minka Pirčeva. Povest. — 12. Kako je bil zajec obsojen na petindvajset. Fr. Črnagoj. Povest. — 13. Pouk in zabava. Aj, na okna . . . A. Kosi. Uglasbena pesem. Novice in rešitev demanta. — 14. Ob sklepu četrtega letnika.

Nova učna knjiga. Naučno ministrstvo je odobrilo knjigo Pavle pl. Renzenbergove „Ženska ročna dela za pouk na ženskih učiteljiščih, III. del.

Vestnik.

Deželno slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani priredi o božiču takoj po predavanju prof. Bežka, dne 27. t. m. učiteljski shod. Edina točka: Klerikalna obstrukcija v deželnem zboru in učiteljstvo, poroča Eng. Gangl. — Tovariši in tovarišice, pridite mnogoštevilno!

Poročila se je učiteljica gđc. Alojzija Bizailova z gosp. Kristijanom Hodnikom v Ilirski Bistrici. Čestitamo!

S shoda v Kranju. Deželni poslanec Ciril Pirc je priredil dne 30. novembra shod v Kranju, kjer je omenil tudi regulacijo učiteljskih plač. Glede te točke je govoril tako: „Končno naj še omenjam, da je zaradi komedije v deželnem zboru ostala nerešena prevažna kulturna zadeva, ki interesira vso deželo. Kranjsko učiteljstvo je sigurno pričakovalo od letošnjega zasedanja, da ga reši iz obupnega gmotnega položaja. Vsak pošten človek mora priznati, da dobivajo učitelji za svoje dobro kulturno delo uprav beraške plače. Glede na to dejstvo je bila narodno-napredna stranka odločno zato, da se sprejme po deželnem predsedniku predloženi načrt, deželnega šolskega sveta, glasom katerega bi se zvišale učiteljske plače za 25% temeljne plače. Glasovali bi bili za ta predlog, če bi bilo prav treba zvišati deželno naklado. Preverjeni smo namreč, da bi ta denar ne bil vržen proč, marveč da ga bi bilo dobilo ljudstvo z velikimi obrestmi nazaj. Klerikalci s svojo obstrukcijo so učiteljstvu požrli opravičene nade, dasiravno so se jim prej dobrikali in jim obljubljali vse mogoče. In da je ironija tem popolnejša, je povedal dr. Šustersič na cerkniškem shodu, da se regulacija učiteljskih plač ne bo izvršila prej, dokler ne bo rešena volilna reforma. Lepa perspektiva se tu odpira učiteljstvu! Pa naravno! Klerikalci niso bili nikdar prijatelji učiteljstva in šole. Šola probuja ljudstvo, in zavednega ljudstva klerikalci ne morejo rabiti v svoje namene. Narodno-napredna stranka, ki teži po splošnem napredku našega naroda, je naravna zaveznica učiteljstva. In prav je imel dr. Tavčar na novomeškem shodu, rekši: „Prej nikake volilne reforme, dokler se ne uredi učiteljske plače“, zakaj z regulacijo učiteljskih plač se bo tudi kranjska šola dvignila na višji nivo. General Montecuccoli je dejal, da je treba za vojskovanje denarja, denarja in zopet denarja, mi slovenski liberalci pa pravimo: za naš boj, za napredek, za boj z uma svetlim mečem potrebujemo šol, šol in zopet šol!“ (Burno pritrdjevanje.) — Na shodu je govoril tudi učitelj g. V. Rus. Njegov govor objavimo prihodnjič doslovno.

Novi krajni šolski nadzorniki v krškem okraju. Pod enakim naslovom smo v zadnji številki povedali, da ni med 30 novimi krajnimi šolskimi nadzorniki v krškem okraju nič manj nego 16 župnikov in kaplanov. „Laibacher Zeitung“ pa javlja v 268. številki, da je imenovan za krajnega šolskega nadzornika v Mokronogu g. Eduard Vencajs, k. k. Steueramtsadjunkt in Nassenfuß. Torej: Mein Liebchen, was willst du noch mehr!

Volilna reforma in reforma učiteljskih plač nista prav v nobeni zvezi. Vendar so s prvo ubili kranjski klerikalci drugo. Kdor zna — pa zua! Bomo jim že posvetili!

Dunajsko slovansko dijaštvo je zborovalo dne 3. t. m. v prilog slovenski univerzi v Ljubljani.

Imenovana je za začasno učiteljico v Šiški gđ. Ana Zarlijeva

Učiteljske vesti. Absolviran učiteljski kandidat gosp. Rajmund Božič je imenovan za provizoričnega učitelja v Št. Vidu pri Ljubljani, za učiteljice pa so imenovane gđ.: Marija Gasperinova od Sv. Križa za Kostanjevico, P. Jakličeva za Mokronog in Franja Trtnikova za Sv. Križ.

„Slovenec“ in „Slovenski List“ sta začela znamenito dirko. Kosata se med seboj, kdo bo prej obral do kosti napredno učiteljstvo in kdo bo prvi ubil njega ugled med našim „dobrim ljudstvom“. V tem prizadevanju sta imenovana lista nedosežna mojstra. Priliko imamo, da čitamo več listov različnih strank in raznih barv, toda glede nesramnosti in lažljivosti sodi vsekakor glasiloma kranjskih klerikalcev prvenstvo. Časih pricaplja za njima seveda tudi „Slovenski učitelj“, in takrat je prav zabavno občudovati to zanikrno trojico, kako se poti in trudi, da bi v luči — ljubljanskega škofa in Šustersiča milosti oglodala poštenje slovenskega naprednega učiteljstva. Vzlic polnim skledam morajo biti gospodje, ki zakladajo prostore imenovanih glodalcev, strašno lačni. Ni jim dovolj, da so odjedli kranjskemu učiteljstvu izboljšanje plač, sedaj bi mu tudi radi pozobali dobro ime! Sicer pa ni nemogoče, da pride do veljave prislovice: „Kdor drugim jamo koplje, sam pade vanjo!“

Kongregacijske šole na Kranjskem. Kranjska dežela bi potrebovala francoskih senatorjev. Dočim na Francoskem celibatarje in nune podijo iz šol, jih na Kranjskem vsled pomanjkanja učiteljstva vabijo v šole ter jim izročajo mladino v vzgojo, dasi nimajo o vzgoji pojma. Zopet dva slučajja. Šolskim sestram v Šmihelu pri Novem mestu, ki imajo že 5razredno zasebno dekliško šolo, se je dovolilo imeti tudi javno šolo s poldnevnim poukom, dokler se ne uredi ondotno šolsko področje. V Vačah pri Litiji pa se je poveril pouk ondotnemu kaplanu Alojziju Smukavcu, ki bo poučeval v kaplaniji, dokler se ne zgradi novo šolsko poslopje. Učiteljev ni, ker je pluča preslaba, plača se ne zviša, ker tega klerikalci ne dovolijo, in tako dosežajo po ovinkih klerikalci svoj namen ter se polnijo naše šole z duhovniki in nunami.

Posnemanja vredno! V vseh državah so se začeli v zadnjih časih zanimati za ljudsko šolstvo. Višji krogi so spoznali, da tako ne pojde več naprej. Treba je odpomoči in če stane tudi mnogo žrtev, neznosnim razmeram je treba narediti konec. Tudi na Laškem se dani ubogi pari učitelju. Kakor znano, se je sestavilo v Rimu novo ministrstvo. Naučnim ministrom je bil poklican univerzitetni profesor Orlando. V svoj program, ki si ga je začrtal ob vstopu v ministrstvo, si je postavil kot najvažnejšo točko ljudsko šolstvo. Čujmo, kaj misli on o njem! — Dosedanji uspehi na ljudski šoli so preneznatni, da bi povzdignili narod na višjo stopnjo izomike. Še vedno se nahaja med narodom preveč analfabetov. Predvsem je treba, da zna ljudstvo dobro brati in pisati, zakaj to so prvi pogoji nadaljne izobrazbe.“ Orlando pravi, da bo treba ustanoviti mnogo več nedeljskih in večernih šol. „Na vsak način pa je treba v prvi vrsti skrbeti za ljudskošolskega učitelja. Ta je dandanes največji trpin izmed vseh stanov na Laškem.“ Orlando pravi, da stoji učiteljstvo na višku bede in gorja! Njemu se godi mnogo slabše nego industrijalnemu delavcu. Kolikor časa se pa ti vzgojitelji mladine bojujejo za svoj obstanek, ne morejo biti kos svoji važni nalogi. Orlando hoče povisati učiteljstvu plače potom posebnega novega zakona. Pripozna sicer, da delajo največje ovire prazne blagajnice, toda pristavlja pa tudi, da rajši odstopi od svoje službe, ako bi se mu ne posrečilo izvesti osnovanega načrta. — Tako je prav! Pri nas pa zahtevajo vedno več novotarij, a za učiteljevo eksistenco se ne briga nihče. Dr. Šustersič rajši podpihuje ljudstvo, da naj učiteljstvo pobije. Res, potem bo gotovo rešen slovenski narod.

Iv. B.

Učiteljske plače so izboljšali — pa ne pri nas, ampak na Tirolskem! Po novi uredbi bo dobival učitelj z zrelostnim izpričevalom 720 K na leto, učiteljica pa 600 K. Po

prebitem izpitu učne usposobljenosti bodo imeli učitelji prvih 5 let 800 K, učiteljice pa 700 K letne plače; od 6. do 20. službenega leta učitelji 1100 K, učiteljice pa 800 K; od 21. do 30. službenega leta učitelji 1300 K, učiteljice pa 900 K, od 31. leta do upokojenja učitelji 1500 K, učiteljice pa 1000 K. Službenostarostne doklade bodo dobivalo učiteljstvo po dovršenem 10., 15., 25. in 35. službenem letu ter znašajo za učitelje po 125 K, za učiteljice pa po 75 K. Vsak učitelj (učiteljica) ima naturalno stanovanje in sicer brez izpričevala učne usposobljenosti eno sobo s stranskimi prostori, učitelji in učiteljice z izpričevalom učne usposobljenosti pa 3 sobe in stranske prostore. Opravična doklada za šolske voditelje znaša za en razred 50 K, za vsak drugi razred pa poleg tega še po 20 K. Krajevne doklade znašajo za učitelje največ 350 K, za učiteljice pa največ 175 K. Te doklade deli deželni šolski svet v sporazumljenju z deželnim odborom in s prizadetimi občunami, vendar jih pa sme dež. šol. svet v sporazumljenju z dež. odborom zopet odtegniti. Učitelj, ki poučuje čez 30 tedenških ur, dobi pri celoletnem ponku za uro na leto po 40 K, učiteljica pa po 30 K; pri samo zimskem pouku pa po 25, oziroma 15 K na leto za vsako uro. Učno osebje na meščanskih šolah bo dobivalo poleg dohodkov, ki so določeni za ljudsko učiteljstvo, še eno tretjino teh dohodkov več. Učitelji za silo bodo imeli pri celoletnem ponku 480 K, pri samo zimskem ponku pa 380 K. Izplačevanje plač bodo kakor doslej tudi v bodoče preskrbovale občine. V pokojnino se všteva po 10 službenih letih 40% in za vsako nadaljno leto pa po 2% od plače. V pokojninski zaklad bodo plačevali po novem zakonu učitelji 3%, učiteljice pa 2%, prvo leto pa 10, oziroma 7%, in v bodoče pa od vsakega izboljšanja eno leto 30, oziroma 20%. Učiteljice se ne smejo močiti. Ako se katera omoži, dobi odpravnino in sicer plačo enega leta.

Idrija je stavila v proračun za bodoče leto za mestno realko lepo vsoto 32.250 K, za podporo šolam pa 200 K. Vzlic tolikim izdatkom ni na idrijski realki šolnine, na ljubljanskih ljudskih šolah pa je!

Velika ustanova za dijake. Krakovski meščan No sakovski je te dni pri notarju zapisal vse svoje imetje, 6 milijonov kron, za ustanove gimnazijskim in vseučiliškim dijakom.

Nemščina v ameriških šolah. Nemci se ponašajo, da je Cleveland najboljša podpora nemštvu. Tam je več nemških šol, ki so imele do lani 12.000 učencev, lani pa se je število učencev pomnožilo na 19.500. Vodja nemškega pouka, prof. Waldmann, sam priznava v svojem poročilu, da velikansko naraščanje provzročajo največ otroci nenemških staršev. Ker je v Clevelandu veliko Slovencev in drugih Slovanov, najbrže tudi ti pošiljajo svoje otroke rajši v nemške nego v angleške šole, kar bi bilo obžalovati!

Potovanje pisateljev na državne stroške. Kaj takega se seveda ne godi v kulturni Avstriji ali Nemčiji, temuč v „gnili“ Danski. Znana danska pisateljica Karin Michaelis potuje s svojim možem, ki je tudi pisatelj, po Nemčiji, od tam pa se podasta v Egipt. Tudi danski pesnik Skjoldborg se muči v Berlinu, odkoder odpotuje v Italijo. Vsi trije pa potujejo na državne stroške, da si razširijo obzorje ter si nabavijo novih snovi za literarno delovanje.

Čudna zbirka. V stanovanju nedavno umrlega pisatelja Gustava pl. Moserja so našli nad 200 parov najrazličnejših črevljev. Tu so zastopane vse vrste obučal, najrazličnejših časov in mod. Tudi raztrganih črevljev iz francoske ekspedicije na Rusko ne manjka.

Srce tolče po smrti. Ruski zdravnik dr. Kubljabko je pokazal poslušalcem srce domačega zajca, ki je toklo, dasi je bil zajček že več dni ubit. Pokazal je tudi srce neke deklice, ki je tudi tolklo, dasi je dekle umrlo že 36 ur prej. Imenovani zdravnik je namreč iznašel neko sredstvo, katero inicira v srce po smrti. In kakor hitro pride to sredstvo v srce, dasi že mrtvo, začne tolči. Ta iznajdba vzbudila je veliko zanimanje in govori se, da bo z njo dosežen vspuh pri srčnih boleznih, celo pri kapu.

Duševni delavci na Nemškem. Po najnovejši statistiki je izkazano, da se na Nemškem 475.000 oseb živi z učestvovanjem ali s svobodnimi poklici, in sicer 71.400 duhovnikov in cerkvenih uradnikov, 243.165 učiteljev in knjižničarjev, 8200 sodnikov, 6800 odvetnikov, 29.800 zdravnikov in zobozdravnikov, 15.000 pisateljev in žurnalistov, 17.000 steno-grafov in pisarjev, 15.000 gledaliških igralcev, pevcev in plesalcev, 40.000 slikarjev, podobarjev in muzikov.

Najmanjša država je vsekakor republika Tanarola na otoku enakega imena severno od Sicilije. Otok je bil že Rimljanom znan pod imenom Bucina, od koder so dobivali škrlatne polže. Republika obsega 22 km² ter ima razen mnogo divjih koz 170 prebivalcev. Do leta 1882. je bilo na otoku celo kraljevstvo, a ko je tega leta umrl kralj Paolo I., so prebivalci zaprli njegovemu sinu prestol ter proglasili republiko. Vsakih deset let si izvolijo predsednika, ki skrbi sam za blagor prebivalstva. Uradnikov ali vojakov seveda nimajo.

Človek in stroj. Koliko delavnih sil se je v nekaterih obratih prihranilo z uvedbo strojev, dokazuje neki angleški strokovnjak, ki piše: Mojster z dvema učencema zmore dandanes delo, ki je potrebovalo pred leti 1100 tkalcev. Apreturni stroji prekašajo ročno delo za 1500%. Eden delavec izdelava s strojem v gotovem času toliko konjskih podkev, kot jih je v istem času izdelalo poprej 500 pomočnikov. Stroj za izdelovanje žrebljev je zavzel prostor, ki ga je imelo prej 1000 delavcev. Pri izdelovanju papirja je stroj prekosil prejšnje delo za 95%. V lončariji izdelava eden delavec dandanes toliko kot svoječasno 1000 delavcev. Še večja razlika je pri delu v pristaniščih. Eden delavec opravi s škripcem tisto delo, ki je zahtevalo poprej 2000 mož. Spreten urar napravi s stroji na leto 200 — 300 ur ter prihrani na ta način 85% ročnega dela.

Jetika na Ogrskem. Kakor izkazuje ministrstvo notranjih zadev, je umrlo lani na Ogrskem 70.731 oseb za jetiko.

Listnica uredništva.

Na Koroško. Danes smo priobčili članek, ki smo ga prejeli pred Vašim. Vaš pa pride prihodnjič na vrsto. Glede svojega lista in „Zvončka“ bomo z Novim letom ukrenili tako, kakor je Vaša želja. Pozdravljeni! — V zadnji številki našega lista je tiskarski škrat prav grdo razsajal. Dopis iz Savinjske doline sodi pod firmo „Štajersko“, v notici „Kje ste, gospod državni pravdnik?“ se mora glasiti proti koncu „v najskrajnejšem slučaju“. Malenkosti so si cenjeni čitatelji popravili sami. — Zaradi pomnjanja prostora smo morali mnogo člankov in dopisov odložiti do prihodnjic. Če pojde tako naprej, bomo morali na vsak način gledati, da napravimo iz svojega lista vsaj — tednik.

Oklic!

Dne 6. novembra t. l. je umrl v Braslovčah g. nadučitelj Valentin Jarc. Savinjsko učiteljsko je sklenilo, da pripomore po svoji moči, da se postavi ranjkemu dostojen nagrobni spomenik.

Zato se obrača tem potom do vseh njegovih prijateljev in znancev, zlasti tovarišev, da omogočijo s prostovoljnimi darovi uresničenje te namere. Darove bomo objavljali v „Domovini“ in „Učit. Tovarišu“. Doneske sprejema podpisane.

Polzela, 1. decembra 1903.

Anton Farčnik,

t. č. predsednik „Sav. učit. društva.“

„Učiteljski Tovariš“ izhaja 1., 10. in 20. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 8 K, pol leta 4 K, četrt leta 2 K. Spisi naj se blagovoljivo pošiljati samo pod naslovom: Uredništvo „Učiteljskega Tovariša“ v Idriji. Naročnino pa prejema gosp. Francišek Črnagoj, nadučitelj v Ljubljani (Barje). — Vse pošiljave naj se pošiljajo franko. — Oznanila in poslanice se računajo za stran 30 K, pol strani 16 K, $\frac{1}{2}$ strani 10 K, $\frac{1}{4}$ strani 8 K, $\frac{1}{8}$ strani 4 K; manjši inserati po 20 h petit-vrsta. Večkratno objavljenje po dogovoru. Priloge poleg poštnine 6 K.

Izdajate in odgovorni urednik Radivoj Koréne. — Last in založba „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“. Tiska „Narodna tiskarna“ v Ljubljani.

Uradni razpisi učiteljskih služeb.

Št. 1520.

Kranjsko.

Za mestne ljudske šole se je sistemizovalo IV. mesto stalnega veroučitelja s prejemki II. plačilnega razreda. Novo mesto se zasede s početkom II. tečaja tekočega šolskega leta.

Pravilno opremljene prošnje je vlagati pri e. kr. mestnem šolskem svetu v Ljubljani najkasneje do 25. decembra t. l.

C. kr. mestni šolski svet ljubljanski, dne 25. novembra 1903.

Št. 2499.

Na dvorazredni ljudski šoli v Dobrnichah je stalno popolniti učno mesto.

Prošnje je vlagati tučno do 7. januarja 1904.

C. kr. okr. šolski svet v Rudolfovem, dne 29. novembra 1903.

Št. 2491.

Na štirirazredni ljudski šoli v Žužemberku do dne 9. novembra t. l. razpisano učno mesto se znova v stalno nameščenje razpisuje z rokom do dne 7. januarja 1904.

Že pri prvem razpisu vložene prošnje imajo tudi sedaj veljavo.

C. kr. okrajni šolski svet Rudolfovo, dne 29. novembra 1903.

Z. 2657.

An der einklassigen Mädchen Volksschule in Neumarkt ist mit Beginn des II. Semesters dieses Schuljahres eine Lehrstelle mit den gesetzmäßigen Bezügen nebst dem Genuss einer Naturalwohnung zu besetzen.

Die gehörig belegten Gesuche sind im vorgeschriebenen Wege bis zum 4. Jänner 1904 hieramt einzubringen.

K. k. Bezirksschulrat Krainburg, am 3. December 1903.

Gospodarski program.

Naslednje tvrdke darujejo od iztržka, oziroma dobička, ki jim ga da zaslužiti učiteljstvo, dogovorjene odstotke v prid učiteljskemu konviktu. Vsakdo (vsaktera) pa blagovolji zahtevati, da se vsaka vsota, ki jo odjemalec izplača, zabeleži v prid konviktu.

- Jos. Petrič**, — zaloga raznovrstnih šolskih zvezkov, peres z napisom: „Učiteljski konvikt“ in raznih drugih šolskih potrebščin v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 6.
- Knjigotržnica Ig. pl. Kleinmayr & F. Bamberg** v Ljubljani, Kongresni trg.
- Národna tiskarna** v Ljubljani, Kongresni trg.
- Šeberjeva tiskarna** v Postojini, zaloga uradnih spisov itd.
- Gričar & Mejač**, trgovina z narejenimi oblekami za dame in gospe v Prešernovih ulicah v Ljubljani.
- Fran Ksav. Souvan**, trgovina z manufakturnim blagom v Ljubljani.
- Fran Kraigher**, krojaški mojster v Ljubljani, Kongresni trg.
- Anton Krejči**, zaloga moških in ženskih klobukov v Wolfovih ulicah v Ljubljani,
- J. Soklič**, trgovina s klobuki v Ljubljani, Pod trančo.
- Filip Fajdiga**, mizar in trgovina s pohištvo v Prešernovih ulicah št. 50 nasproti novi pošti v Ljubljani.
- B. Schmeltzer**, zaloga stolov, Šelenburgove ulice v Ljubljani.
- Ivan Bonač**, zaloga šolskih knjig, svinčnikov družbe sv. Cirila in Metoda in raznih drugih šolskih potrebščin v Ljubljani.
- Banka „Slavija“** v Pragi — glavno zastopstvo za slovenske dežele v Ljubljani — vzajemno zavarovalno društvo, podpira učiteljski konvikt in daje od učiteljskih zavarovanj provizijo „Zavezi jugoslovanskih avstrijskih učiteljskih društev“.

Zavedno učiteljstvo prosimo, da po geslu „Svoji k svojim!“ podpira v prvi vrsti te tvrdke.